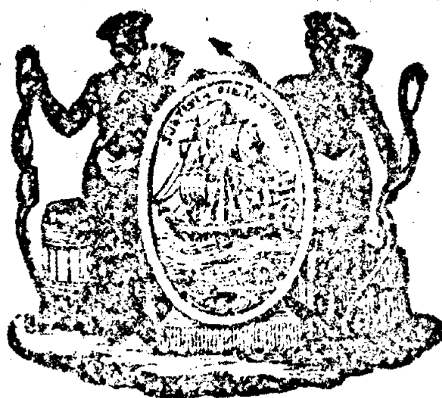
Ao. 1858. Dingsdag

No. 104. 31 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie. Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

27 Aug. Van het slavenkind *Catharina*, geboren in 1847, dochter van *Francina*, toebehoorende aan Plantage *Maria Petronella*, divisie *beneden Cottica*.

» » Van het slavenkind *Wilhelmina*, geboren in 1858, dochter van *Constance*, toebehoorende aan P. de Montel

» » Van de slavin *Cornelia*, geboren in 1840, dochter van *America*, toebehoorende aan Plantage *Rozenburg*, divisie *boven Commewijne*.

» » Van het slavenkind *Johanna*, geboren in 1858, dochter van *Marie*, toebehoorende aan J. A. Mertens.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 28 *Augustus* 1858.

Ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, zijn *Brieven van Manumissie* verleend geworden, als:

1o. Aan den slaaf *Alexander*, geboren in 1814, zoon van *Elisabeth Wensum*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. C. de Normandie 's Jacob.

2o. Aan den slaaf *Heintje*, geboren in 1834, zoon van *Antje*, toebehoord hebbende aan plant. *St. Eustatius*, divisie *Boven Suriname*.

3o. Aan den slaaf *Spion* of *Edward*, geboren in 1800, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan plantage *Johanna Maria* district *Coronie*.

4o. Aan de slavin *Albina*, geboren in 1801, dochter van *Pasia*, toebehoord hebbende aan plant. *Zeezigt*, divisie *Boven Cottica en Perica*.

5o. Aan den slaaf *Tom*, geboren in 1817, zoon van *Jane 1*, toebehoord hebbende aan plantage *Sarah*, district *Coronie*.

6o. Aan het slavenkind *Catharina*, geboren in 1848, dochter van *Fortuna*, toebehoord hebbende aan den Houtgrond *Overtoom en Vreeland*, divisie *Para*.

7o. Aan de slavin *Apolonia*, geboren in 1799, dochter van *Billa*, toebehoord hebbende aan den boedel - wed. J. A. B. de Mesquita geb. Cotino.

en 8o. Aan den slaaf *Abalino*, geboren in 1809, zoon van *Amimba*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. Lijons.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1o. *Alexander Norma.*
2o. *Heintje Krook.*
3o. *Edward James Dona.*
4o. *Bebecca Albertina Senhagen.*
5o. *Ferdinand Mollij.*
6o. *Jacquelina Catharina Damie.*
7o. *Apolonia Julia Atiuqsem.*
en 8o. *Abalino Lyos.*

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements Secretarie.

Paramaribo, den 30 *Augustus* 1858.

Bij Koninklijk Besluit, dd. 8 Julij ll. No. 50, is tot Consul der Nederlanden voor *Demerarij*, benoemd de Heer A. E. Lüthers.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 30 *Augustus* 1858.

(1139) Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan, om den slaaf *Eduard*, geboren in 1828, moedersnaam *Elisabeth*, van den naam van Plantage *de Dageraad en Dankbaarheid*, gelegen in de divisie *boven Cottica* en *Perica* voor den vrijdom te doen schrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 29 *Augustus* 1858.

Op den 20 Augustus 1858, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Mozes Lewenstein
en
Fransje Koetsor (wonende te Leijden).

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand
J. F. SAILE VANIER.

Tweede Afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

De slaaf *Abraham*, aankomende Js. Fernandes Jr.

De slaaf *Andries*, aankomende mind. M. Chandler.

De slavin *Henriette*, aankomende C. G. O. Abrahams.

Terwijl sedert 1o. Augustus nog als afwezig zijn opgegeven:

De slaaf *William*, aankomende J. P. Menke.

De slaaf *Doris*, aankomende Alex. Salomons.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834 G. B. No. 1 vastgesteld.

Paramaribo, den 27 *Augustus* 1858.

De Prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Bij deze wordt, ter voorkoming van ongelukken, aan het algemeen kennis gegeven, dat van den 7den September e. k. tot nadere bekendmaking toe, *des Dingsdags*, *Woensdags*, *Donderdags* en *Vrijdags* van des morgens *half zes* tot *negen uur*, door de Troepen alhier in Garnizoen naar de **SCHIJF** zal worden geschoten op een daartoe afgestaan Erf op *Combé*, en zulks in eene *Noord Noord Westelijke rigting* van den *Stoomzaagmolen* aldaar.

Paramaribo, den 30 *Augustus* 1858.

De Prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

De eigenaar van een *zilveren* **Suikerlepel**, op de publieke straat gevonden, kan zich ter terug bekoming op het Bureau van Politie aanmelden.

Paramaribo, den 30 *Augustus* 1858.

De Prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transport.

(1141) Den 27sten Augustus 1858. F. P. Emanuels aan J. C. Oosterbaan voor de minderjarige kinderen van L. C. Relijveld, met namen Pauline Ma-

rie. Johanna Cornelia en Willem Kelijveld, van de *helfte* van het Erf met de daaropstaande Gebouwen aan de *Keizer Straat*, N. W. La. D No. 25a O. W. La. D No. 105a.

Paramaribo, *den* 30 *Augustus* 1858.

De Griffier bij het Geregtshof,

MARTINI VAN GEFFEN.

(11137) Tegen den gewonen Interest en onder voldoende Zekerheid bij het Weesdepartement te bekomen de som van

ZES DUIZEND GULDEN,

aankomende diverse minderjarigen.

Paramaribo, *den* 30 *Augustus* 1858.

De Weesmeester,

CHs. LIONARONS.

[10497] De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie Suriname, zal op Vrijdag den 3n. September e. k. des morgens ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De **Centraal Fabriek** cum annexis, op de Plant. *Buitenrust*, aankomende de Erven W. Jackson en wed. W. Jackson.

Paramaribo, *den* 30 *Augustus* 1858.

SIMON ABENDANON Sz.

(10498) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie Suriname, zal op Vrijdag den 10n. September e k., des morgens ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het ERF met de daarop staande Gebouwen aan de *Graven straat* La. A. No. 36, aankomende den boedel J. L. Schmidtmer.

Paramaribo, *den* 30*sten Augustus* 1858.

SIMON ABENDANON Sz.

SEQUESTERS

der plantaadje *Nieuwhoop* bieden bij inschrijving het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan, tegen *Kontante Betaling*:

8 vaten SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper binnen 8 dagen van plantage af te halen.

Zullende de inschrijvings billetten ter Griffie van het Geregtshof tot Woensdag den 1sten September e. k. ten 9 ure worden aangenomen. [11032]

Paramaribo, *den* 30 *Augustus* 1858.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den* 30 *Augustus* 1858.

Gisteren namiddag zijn met de schoener *Tay*, kapt Wilmans, van *Coronie*, alhier onder geleide van een militair detachement, aangebragt *zeven* Fransche déportés en *zes* Afrikaansche Immigranten, die zich uit Cayenne hebben verwijderd om zich naar Britsch Guyana te begeven, doch uit gebrek aan kost en water Coronie hebben aangedaan.

(*Vervolg van het* **MAILNIEUWS**.)

Van de fransche zijde heeft men ten aanzien van de maatregelen tegen Djeddah nog niet veel vernomen, terwijl het Engelsche gouvernement, misschien wel omdat het eene ontwikkeling der fransche zeemagt in de Roode Zee ongaarne zoude zien, reeds het initiatief heeft genomen. Zie hier wat deswege in de avond zitting, dd. 23 Julij van het Lagerhuis, op eene interpellatie van den heer Elphinstone, door den heer Fitzgerald, namens de regering werd medegedeeld: »Door de regering, zeide hij, is aan de *Cyclope* bevel gezonden om met eenige andere oorlogsschepen naar Djeddah terug te keeren en om die stad te bombarderen, wanneer niet op ruime schaal voldoening wierd gegeven of wanneer men draalde om al degenen, die aan den moord der Christenen deelnamen, te straffen. De *Cyclope* en de schepen, die er aan toegevoegd zijn, zijn zwaar gewapend, kunnen de kust van zeer nabij naderen en zijn volkomen in staat om de diensten te verrigten die men er van verwacht. Van een en ander is door de Britsche regering dadelijk en zonder eenig voorbehoud, aan de Porte kennis gegeven, die trouwens reeds had doen berigten, dat zij een generaal naar Djeddah had gezonden ten einde er voor te zorgen dat de schuldigen hunne straf niet konnen ontgaan. — In eene latere depêche — zeide de heer Fitzgerald —, heeft de Engelsche regering aan haren vertegenwoordiger te Konstantinopel, sir Henry Bulwer, bevel gezonden, om te verklaren, dat het moordtooneel dat aan de oevers der Roode Zee plaats had, eene zaak was waarin Engeland geen de minste aarzeling van de zijde van Turkije kan gedoogen en dat zelfs de groote staatkundige belangen, waarop de alliantie met Turkije rust, moeten op den achtergrond staan, waar het de verdediging geldt van den invloed van het Christendom en van Engeland in die gewesten. Sir H. Bulwer is gelijktijdig gemagtigd om de Porte te verklaren dat het zenden van den generaal naar Djeddah geenszins door Engeland voldoende wordt geacht; dat het volstrekt noodzakelijk geacht wordt dat daarheen ook troepen gezonden worden en dat de moordenaars zonder dralen in het openbaar worden geëxecuteerd; dat aan den pacha van Djeddah het regt moet worden toegekend, om zonder eenig nader beroep op Konstantinopel, de schuldigen ter dood te doen veroordeelen, en dat drie Britsche oorlogsschepen in last hebben bekomen, om zich naar Djeddah te begeven en zich van die stad meester te maken, wanneer de Porte aan het goed regt niet eene spoedige uitvoering verzekert. Sir H. Bulwer had in last om van dit alles en zonder eenige reserve aan den groot-vizier mededeeling te doen, en dit heeft ten gevolge gehad, dat de Porte een officier van den hoogsten rang naar Djeddah gezonden heeft; dat aanzienlijke strijdkrachten door haar ter zijner beschikking zijn gesteld; dat hij gemagtigd is om de krijgswet af te kondigen en dat hem het regt gegeven is om de schuldigen dadelijk te doen straffen, zonder verder beroep op Konstantinopel. Het zijn niet slechts de ministers der Porte, die deze maatregelen namen, maar de sultan zelf heeft zijn secretaris naar sir H. Bulwer gezonden, ten einde hem te verklaren, dat er niets is wat de sultan niet zou willen doen om het bewijs te geven van de verontwaardiging die die de gebeurtenissen van Djeddah bij hem verwekt hebben en om aan Engeland algeheele voldoening te verschaffen. En om al dadelijk van deze zijne gezindheid een feitelijk bewijs te geven, heeft de Sultan *een millioen* piasters ter beschikking der Engelsche en Fransche gouvernementen gesteld, ten einde zij dit onder de slagtoffers kunnen verdeelen en heeft hij gelijktijdig zijn voornemen kenbaar gemaakt, om zoowel aan de dochter van den Franschen consul als aan de erfgenamen van den Britschen vice consul een pensioen van 400 p. st. toe te leggen. — Het Huis verklaarde in deze belangrijke inlichtingen te berusten.

Men ziet hieruit, dat in het Oosten elementen woeden, die niet versmaad mogen worden, wil men niet nog erger tooneelen zien gebeuren.

Voor ongeveer 20 jaren gaf de zaak van Arabië bijkans tot een Europeschen oorlog aanleiding. Engelands vredelievende staatkunde behield de de overhand en Arabie kwam weder onder het ellendig bewind van den Sultan; in plaats van onder het krachtig beheer van den onder-Koning van Egipte. Nu ziet men de gevolgen van dien zegepraal, die blijken zal onwillekeurig een belangrijken stap geweest te zijn, tot bevordering van de opvoering van het tweede bedrijf der oostersche kwestie.

Een *tweede* feit is den moeijelijken toestand van het oogenblik nog komen verergeren. Het bevestigt zich, *dat de tusschen de Turken en de Montenegrijnen bestaande wapenstilstand, door de eersten is verbroken* en er op nieuw een ernstig treffen tusschen hen heeft plaats gehad. Men spreekt er van, dat deze gebeurtenis wel tot afbreking der diplomatieke betrekkingen tusschen Frankrijk en de Porte zou kunnen leiden, terwijl sommige hoofdorganen van Europa, reeds de vraag geopend hebben, of het nog geen tijd wordt om het dwaze denkbeeld van de heerlijkheid des Turkschen bewinds te laten varen en een einde te maken aan de noodlottige gevolgen van het Turksche fanatismus. Te Parijs vooral heeft deze gebeurtenis eene diepe verontwaardiging opgewekt. »Of", dus redeneert men te Parijs, »Turkije verbrak willens en »wetens het gegeven woord en dan moet het ondervinden dat dit niet straffeloos kan geschieden, »of de Porte heeft alle gezag over hare onderhoorigen verloren en dan wordt het voor de rust »van Europa en het belang der beschaving tijd, »dat de mogendheden de handen in een slaan, om »eene reorganisatie tot stand te brengen, die door »het initiatief der Turksche regering haar beslag »niet bekomen kan." Maar ook de westersche kabinetten krijgen eene les. Of zij moeten zich tevreden stellen met de betuigingen der Turksche gezanten dat de Porte *maatregelen* zal nemen, en dat baat niets, óf zij moeten afbreken wat zij ten koste van zooveel stroomen bloed en geld hebben opgebouwd, en die opoffering is te groot; doch dit mag men wel aannemen, dat eenmaal helder zal uitkomen, dat het eene dwaling was, de beschaving van het Christendom te willen enten op de diep gewortelde dwalingen van den Koran.

Het derde punt waarbij wij moeten stilstaan is *de komst van koningin Victoria te Cherbourg.* Met geene mogelijkheid kan bepaald worden of de koningin aan land zal komen, dan wel of zij Napoleon zal bezoeken aan boord van de *Bretagne*, waarop de keizer zich zal inschepen; even zoo is het gesteld met de vraag of zij naar Pruissen zal gaan of naar Engeland dadelijk terug keeren. Betreffende deze aangelegenheden zijn de bladen het geheel oneens. Te Portsmouth wordt het echter bijeengebragt dat H. M. naar Cherbourg

zal vergezellen. Dit eskader zal bestaan uit zes liniescheepen, zes fregatten en eene flotille van jachten van H. M. en de admiraliteit, en geplaatst worden onder de bevelen van den admiraal Lyons en den schout-bij-nacht sir H. Fremantle.

De Engelsche drukpers komt zeer nadrukkelijk tegen dit bezoek op. Met den *Times* aan het hoofd, heeft zij geen middel onbeproefd gelaten, om eene verandering in de gemaakte plannen te weeg te brengen en eene monstermeeting te organiseren. Zij acht het een hoon voor het Britsche volk, dat men zijne koningin een schouwspel laat zien, geheel berekend en daargesteld, om dat volk te bedreigen. Terwijl de dagbladen te wapen roepen, wordt de Fransche gezant, de Maarschalk Pélissier, met elken dag in Engeland meer populair. Voor eenigen tijd onverwachts en incognito Liverpool doorreizende, werd hij met zooveel blijkalsbetuigingen ontvangen, dat hij niet heeft kunnen nalaten een tweede bezoek toe te zeggen. De admiraal Lijons heeft den maarschalk in een zeer vleijenden brief verzocht hem de eer te gunnen om hem met het admiraalschip *The Royal Albert* naar Cherbourg te mogen overbrengen. Er bestaat overigens eene merkwaardige overeenstemming in dagteekeningen en omstandigheden, ter gelegenheid van de feesten to Cherbourg, die de aandacht wel waardig is.

Den 4den Augustus, de dag der aankomst van koningin Victoria, is het juist honderd jaren geleden, dat eveneens eene Britsche vloot op de reede van Cherbourg, dat toen een open en niets beteekenend punt op de Fransche kust was, verscheen. Het gold toen echter geen prachtige feestelijkheden, maar het was bloedige ernst tusschen de tegenwoordige geallieerden, en den 4den Augustus 1758 werd Cherbourg door de Engelschen in bezit genomen. Een afstammeling van den toenmaligen Engelschen admiraal Howe verschijnt ook dit jaar voor Cherbourg: het is de schout bij nacht Freemantle Howe, die onder admiraal Lijons, het Britsche eskader kommandeert. Voorzeker eene rijk stof tot bespiegelingen, zoowel van de Fransche als van de Engelsche zijde.

De werken te Cherbourg zijn wijders wel in staat om de aandacht te trekken. In de aangelegde havens kunnen 100 linieschepen plaats vinden; 80 is het normale getal. Van de bassins in de haven deelt men de volgende wetenswaardige beschrijving mede: Onmiddellijk achter de reede liggen twee bassins van gelijke grootte, die slechts door eene breede kade gescheiden, met de korte zijden tegen elkander sluiten. Het voorste dezer bassins is door een klein kanaal met de reede verbonden, terwijl de genoemde kade is doorstoken, zoodat de schepen van het achterste bassin wel in het voorste, maar niet direct in zee kunnen komen. Achter deze beide bekkens ligt het groote nieuwe bassin van Napoleon III, hetwelk veel langer dan een der andere, maar korter dan beide te zamen is. Reeds sedert 22 jaren is daaraan, ofschoon slechts met weinige energie, gearbeid, terwijl de meeste moeite en het meeste geld aan den havendam is ten koste gelegd. Het bassin zelf heeft eene lengte van 420, eene breedte van 200 en bij den laagsten waterstand eene diepte van 9 meters, terwijl het alsdan 18 meters beneden de bovenste vlakte der kaden ligt. Is het dus wel niet het grootste in zijne ,, zoo is het toch merkwaardig wegens de zwarigheden, die men tot den aanleg had te overwinnen, daar het uit de hardste rotssoorten moest worden uitgehouwen. Aan de eene lange zijde vindt men zeven hellingen, waaronder er vijf zijn die de grootste schepen kunnen opnemen. Op een dezer ligt het linieschip *Ville de Nantes*. Langs de eene korte zijn vier, en aan de andere twee dokken. Twee daarvan hebben ieder eene lengte van 140 en eene breedte van 28 tot 30 meters. De kosten voor den aanleg van het bekken, de werven en doorsnijdingen bedragen ongeveer 16 en voor dien der dokken 10 millioen francs. De *Moniteur de la Flotte* voegt er nog de volgende historische opgaven bij: De havendam 3713 meters lang, werd in 1783 gegrondvest en was eerst den 13 December 1853 voltooid; van 1783 tot 1803 werden er 31, van 1803 tot 1830 acht, en van laatstgenoemd jaar tot 1853, 28 millioen francs aan ten koste gelegd. Het voorste bassin werd in Augustus 1813 in tegenwoordigheid der keizerin Maria Louisa ingewijd.

De ontmoeting tusschen koningin Victoria en keizer Napoleon; geeft overigens weder stof tot vele conjecturen. Zoo wil men o. a. dat keizer Napoleon aan de koningin de vraag zoude voorleggen, of Engeland, ingeval van eenen oorlog tusschen Oostenrijk en Frankrijk, neutraal zoude blijven.

De graaf de Cavour, heeft onlangs te Plombières een lang onderhoud gehad met den keizer der Franschen en dat heeft veel voedsel gegeven aan dit gerucht. De oorlog, waaraan hier wordt gedacht, zou zijn een strijd, ontstaan in Italie en waaraan Frankrijk ten gunste der Italiaansche vrijheid deel zou nemen. Oostenrijk, dit spreekt van zelve, zou onmiddellijk het zwaard tegen den opstand trekken en Sardinie hoogstwaarschijnlijk aan 't hoofd staan van de strijders tegen de dwingelandij. De zaak is inderdaad belangrijk genoeg, om er de aandacht op te vestigen en de Oostenrijksche diplomatie zal het oor wel goed open hebben, om op te vangen, wat haar uit het Keizerlijk salon mogt toewaaijen.

Oostenrijk wil zijne oorlogsvloot versterken en heeft dus ook nog geen onbepaald vertrouwen op den vrede. Intusschen verkeert de Oostenrijksche schatkist sedert jaren in een berooiden toestand, hetgeen op de operatien der regering een geduchten invloed zou kunnen uitoefenen.

Het verdient opmerking, dat even als tijdens de hoffeesten te Fontainebleau, de naam van den Oostenrijkschen gezant niet voorkomt op de lijst der genoodigden op de feesten te Cherbourg.

— Men heeft op nieuw pogingen aangewend om den koning der beide Sicilien tot eene mildere staatkunde in zijn land over te halen. Oostenrijk en Engeland moeten daarvoor geene pogingen onbeproefd laten. Naar men wil, zou de koning thans minder afkeerig daarvan zijn bevonden, mits het geschiede met oog op en eene wijze bestaanbaar met zijne koninklijke waardigheid.

— De zaak tusschen Amerika en Engeland, betreffende het regt van visitatie der schepen is thans op een goeden voet gebragt. Blijkens de verklaringen der Britsche ministers in het Parlement, was het Engelsche gouvernement het eens met de regtsgeleerde raadslieden der kroon, namelijk dat men dat regt niet bezat. Het onderzoek van schepen was dan ook geschorst, tot dat eene overeenkomst tusschen de beide gouvernementen zal zijn tot stand gekomen. Amerika had zich bereid verklaard, om behulpzaam te wezen in het zamenstellen van algemeene instructien, door middel waarvan men de nationaliteit van de schepen zou kunnen te weten komen en het bezigen van valsche vlaggen beletten.

— In het Lagerhuis is eene reeds lang aanhangige kwestie beslecht, namelijk de toelating van Israeliten, tot het doen van den parlementairen Eed, naar hunne geloofsleer. — Dien ten gevolge heeft de Baron Rotschild op den 26n. Julij, onder groote toejuiching, in dat staatsligchaam zitting genomen.

—In eene der laatste zittingen van het Lagerhuis, veroorzaakte de tegenwoordigheid van een' neger geen geringe opschudding, daar deze, zonder den minsten omslag te maken, zich naar de tribune begaf, die uitsluitend voor de pairs bestemd is, en wel, zoo als duidelijk bleek, met het doel om daar even als die heeren, de debatten aan te hooren. Ieder hield zich overtuigd, dat hier eene vergissing moest plaats hebben, en dat er niets anders noodig was dan den man aan het verstand te brengen, dat hij zich naar de tribune der vreemdelingen kon begeven, om hem uit den kring der hooge personaadjen te verwijderen. Het bleek evenwel spoedig, dat de persoon, dien men eene lagere plaats wilde aanwijzen, uit hoofde van zijn rang alle regt had, om zich midden onder de grooten van Engeland te plaatsen, want hij was van vorstelijke afkomst en droeg zelfs nog den koninklijken titel. Hij was koning van Bonny, aan de westkust van Afrika; en hoewel hij hier onder de pairs, wegens zijne stijve houding weinig figuur maakte, moest men hem als vorst, als grijsaard en als man van verdienste toch eerbiedigen, vooral toen men zich herinnerde, dat hij in zijne staten het kanibalismus geheel en al had uitgeroeid en bij zijne onderdanen eene zekere beschaving had aangekweekt.

— Uit berigten uit China verneemt men, dat de forten op den oever der Peï-ho veroverd zijn, na een dapperen tegenstand van de zijde der Tartaren. De Europesche artillerie had het pleit al spoedig beslecht. De geallieerden zijn daardoor in de gelegenheid gekomen om hunne operatien in de rigting van Peking voort te zetten. Het zal nu de vraag zijn, of de gevolmagtigden den keizer te Peking zullen vinden, die, zoo als onlangs gezegd is, het besluit had genomen om naar Tartarije de wijk te nemen. Het is echter nog zoo ver niet, en als het zoo ver komt, wat zal men met Peking uitvoeren? Met Kanton weet men reeds geen raad Intusschen de rol, door de Engelsche zeemagt in de Chineesche wateren gespeeld, schijnt weder veel te wenschen over te laten: ook daar schijnen de Franschen den Engelschen, even als in de Krim, toe te roepen: *trop tard, toujours trop tard.*

— Terwijl het Deensche antwoord bij den Duitschen bondsdag aanhangig is, heeft de Deensche regering een nieuw blijk gegeven, dat zij om de geschillen uit den weg te ruimen, tot concessien geneigd is. Zij heeft namelijk het ministerie van binnenlandsche zaken voor de gezamenlijke monarchie opgeheven, waarmede de heer Unsgard belast was, die thans tot minister van binnenlandsche zaken voor het eigenlijke koningrijk benoemd is, terwijl de heer Krieger, die laatstgenoemde portefeuille waarnam, definitief benoemd is tot minister van finantien, welke betrekking hij sedert het ontslag van den heer Andrae, ad interim waarnam.

— In Belgie wordt nog altijd een warmen strijd gevoerd, over de uitlegging en versterking van Antwerpen. De burgers en vooral de Handelsstand dier stad, blijven zich wanhopig tegen de versterking en uitsluiting verzetten. De zaak is thans bij de kamers aanhangig.

— De *Moniteur* behelst een rapport van graaf Walewski aan den keizer, waarin gezegd wordt, dat Baden, Beijeren, Belgie, Bremen, Brazilie, Brunswijk, Chili, de Argentijnsche confederatie, de Duitsche Bond, Denemarken, Napels, Ecuador, de Romeinsche staat, Griekenland, Guatemala, Haïti, Hamburg, Hanno-

ver, Hessen, Lubeck, Mecklenburg Strelitz, Mecklenburg Schwerin, Nassau, Oldenburg, Parma, Nederland, Peru, Portugal, Saksen, Saksen Altenburg, Saksen-Coburg-Gotha, Saksen Meiningen, Saksen Weimar, Zweden, Toskane en Wurtemberg zijn toegetreden tot de den 16n. April 1856 door de plenipotentiarissen van Frankrijk, Engeland, Oostenrijk, Rusland, Sardinie en Turkije vastgestelde nieuwe maritime regten. Bijgevolg erkennen die staten met Frankrijk en de overige mogendheden, welke het Parijsche tractaat hebben onderteekend: 1o. Dat de kaapvaart is en blijft afgeschaft; 2o. dat de onzijdige vlag de vijandelijke koopwaar dekt met uitzondering van oorlogscontrabande. 3o. dat onzijdig eigendom, met uitzondering van oorlogscontrabande, onder vijandelijke vlag, niet genomen kan worden; 4o. dat de blokade, om verpligtend te zijn, effectif moet wezen, dat wil zeggen dat zij onderhouden moet worden door eene zeemagt, welke voldoende is om in werkelijkheid den toegang tot de vijandelijke kusten te beletten.

— Gelijk men weet heeft de sultan aan Frankrijk de vergunning verleend om de St. Anna-kerk te Jeruzalem uit hare puinhoopen weder op te bouwen. De plannen hiervoor zijn bereids opgemaakt en de werkzaamheden zullen spoedig een aanvang nemen. Het ministerie van buitenlandsche zaken heeft daarvoor voorloopig de som van 110,000 francs beschikbaar gesteld.

— Bij het concours voor de fraaiste voortbrengselen van vee, te Amiens gehouden zijn alle prijzen behaald door koeijen van Hollandsch en Vlaamsch ras.

— In Spanje heeft het bewind in de laatste dagen eene geheel andere gedaante gekregen. De maarschalk O'Donnell heeft de teugels van het bewind in handen genomen met eene vastheid, die verwondering wekt. Een van zijne eerste maatregelen was, dat hij al de generaals te Madrid bij zich ontbood en aan deze heeren te kennen gaf, dat de minste zweem van vijandige gezindheid jegens het ministerie van hunnen kant, hem zou noodzaken hen onmiddelijk uit de hoofdstad te verwijderen; en om te bewijzen dat het hem met die bedreiging ernst was, decreteerde hij onmiddelijk de verwijdering van den generaal Ortega. Een tweede maatregel was het bevel aan den aartsbisschop van Toledo, om zich naar zijn bisdom te begeven, terwijl te gelijk den patriach van Indie werd aangezegd, dat hij naar Oviedo in Asturie moest vertrekken; ook kreeg een andere reactionnaire bisschop kennis, dat hij als biechtvader der koningin weldra door een ander zou worden afgelost. De kieslijsten zullen herzien en nieuwe verkiezingen voor de Cortes uitgeschreven worden. Dit een en ander heeft ten gevolge gehad, dat de partij der progressisten, die den maarschalk aanvankelijk niet geheel vertrouwde, tot andere inzigten gekomen is en besloten heeft het tegenwoordig ministerie te ondersteunen. Het zal nu te bezien staan hoe lang O'Donnell in staat zal zijn deze staatkunde vol te houden.

— De koning van Pruissen bevindt zich thans te Tegernsee. Men zegt dat de lucht aldaar van den besten invloed op zijne gezondheid is.

— Volgens een algemeen verspreid gerucht is de ontbinding der Pruissische handelmaatschappij, alsmede van twee Midden-Duitsche credietbanken te verwachten. De meeste dier banken zullen zich op den duur niet staande houden.

In de uitgegeven brieven van den heer v. Tschudi betreffende zijne reis door Brazilie, vindt men het volgende omtrent de Botocuden vermeld: Door de Brazilianen worden deze » ware heeren des lands" Indios, Botocudos, Bugres en Caboclos genoemd, de algemeenste is de naam Bugres. Zij zijn in onderscheidene stammen verdeeld, doch in levenswijze, kleeding, wapening, taal, kunnen zij slechts als één stam beschouwd worden. In de bosschen leven zij geheel naakt, alleen de vrouwen dragen somwijlen eenig halssieraad; degenen die met de kolonisatie in hunne nabijheid in aanraking zijn, verschaffen zich aldaar katoenen stoffen voor hemden, die zij echter terstond weder uittrekken als zij in hunne woonplaatsen wederkeeren. Hunne woningen bestaan uit ellendige hutten van palmbladen, en leveren naauwelijks beschutting tegen regen en zonneschijn op. Hunne hoofdbezigheid bestaat in de jagt en visscherij, het maken van wapens en van eene soort van zakken van bast, waarin zij hunnen voorraad van levensmiddelen medevoeren. Sedert een paar jaren brengen zij naar Philadelphia dierenhuiden en wat zwart was van boschbijen ten verkoop. Over hunne godsdienst laat zich weinig zeggen; zij gelooven aan eenen goeden geest en een demon, zonder hun echter door plegtigheden eenig eer te bewijzen. Hunne feesten, uit gezang en dans bestaande, vieren zij slechts na overwinningen, na eene gelukkige jagt en bij huwelijken. Eene hoofdzaak bij die feesten is overigens een overvloedige maaltijd.

In zeer vele reisbeschrijvingen vindt men de Botocuden als » menscheneters" vermeld; de heer von Tschudi zegt te gelooven, dat zij dit inderdaad zijn, maar niet in de gruwelijke, bloeddorstige beteekenis welke men gewoonlijk aan dit begrip hecht; maar slechts uit onverzadelijke vraatzucht. Hij gelooft niet, dat zij eenen vijand dooden om hem op te eten, maar dat zij een verslagen vijand opeten, omdat hij hun juist eene goede gelegenheid voor hunne voeding oplevert. Zij hebben doorgaans slechts een sober voedsel, want het wild in de bosschen is niet menigvuldig en niet zoo gemakkelijk te dooden, als men zich dat gewoonlijk in Europa voorstelt. Levert nu en dan een jagttogt een rijken buit op, zoo wordt het gulzig verteerd, en daar het vleesch spoedig tot bederf overgaat, wordt, om toch niets te verliezen, de maag zoolang opgepropt als daartoe maar phijsiek de mogelijkheid bestaat. Dan volgt eene lange behagelijke rust en vaak weken lang zeer sobere maaltijden. Volken en individus die zich uitsluitend van vleesch generen, hebben eene snellere spijsvertering en zijn aan den geeuwhonger meer onderhevig dan de zoodanige die aan eene gemengde voeding ook uit het plantenrijk gewoon zijn, doch kunnen het intusschen ook met eene geringere hoeveelheid van hunne gewone vleeschspijs lang uithouden; maar zijn daarbij evenwel steeds hongerig. Deze aanhoudende honger zoeken de Betocuden bij elke voorkomende gelegenheid door overmenschelijk eten te stillen, en verslinden met den grootsten lust de walgelijkste voorwerpen. Men moet een Botocuden een schaap of os zien eten om een denkbeeld te krijgen wat menschelijke verduwingswerktuigen vermogen.

Scheepvaart.

BINNENGEKOMEN.

Den 28n. dezer, de Nd. Am. Bark *M. Broughton*, kapt. T. Bates, van Gloucester.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner. Sluit 20 September e. k.

Caspar de Robles, kapt. van Slooten, adres bij H. Degenhardt.

Eliza, kapt. Visser, adres bij J. M. J. Polak.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Suriname kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij

Triton, kapt. Duinker, adres bij J. Gisius.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhardt.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar	*f* 20—
voor zes maanden	» 11—
» drie »	» 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant	» —25
De prijs der Advertentien is per regel	» —25